

Azi, lacrima m-apasă ...

Silvia Simona Bodea

Azi, lacrima m-apasă, măicuța mea cea dragă,
Și gândul că tăcerea s-așterne-n iarna grea,
Gutuile sunt coapte în curtea de la stradă,
Dar tu lipsești, măicuță, nu te mai văd în ea.

La poartă noi vom bate, dar nu se v-a deschide,
Căci ai plecat din lume pe-un drum fără sfârșit,
Te-om căuta prin casă, tăcerea v-a închide
Și picurul de ploaie, și glasul tău iubit.

De sărbători, la poartă colindători veni-vor
Și noi, ca altădată, vom merge negreșit;
Vecinii or să iasă chiar de va fi și vifor,
Dar chipul tău, măicuță, nu-l vom vedea ieșit.